
Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor
Fél évre 6 kor
Negyed évre 3 kor
Egyes szám 24

HONTI LAPOK

Nyílttér sora 40 fill.
Hivatalos
és magánhirdetések
arszábas szerint.
Többszöri hirdetés-
nél árengedmény

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
— I P O L Y S Á G O N . —

Felelős szerkesztő:
H A L Á S Z F E R E N C .

Megjelen
szombaton reggel.

A ROMÁN BETÖRÉS.

Az alattomos, hitszegő románok is reánk törtek végre. Addig-addig hitegettek, altatgattak míg ők az orosz segítségével szép csendesen fölkészültek s titokban határainkra nagy haderőket vontak, s minket hiszékeny, becsületes szomszédaikat, szövetségeseiket támadásukkal csalárdan megleptek; gyöngén védett határainkon betörték. Betörték oly erővel, hogy mi egyelőre kénytelenek voltunk visszavonulni, egyes határszéli városokat, községeket kiűriteni, nékik átengedni.

Egy ilyen hitvány törpe ellenséggel több vagy kevesebb, egy magában nem igen számítana ez óriások harcában. De ideig-óráig mindenesetre okoz kellemetlenséget, kivált, hogy annyira elbiztunk magunkat, annyira megbiztunk bennük. Megbiztunk főleg királyuk germán becsületességében.

Ismét több tehát egy csalódással. Ezt is jó lesz a fülünk mögé irni, s tanulságot vonni belőle, hogy ne bizzunk mi senkibe, csak az Istenbe és a saját erőnkbe és emberségünkbe.

No de majd eljártuk mi még velük az oláh táncot. Amint ők járatják a medvékkel. Huzunk mi még karikát az orrukba. Erre legyenek elkészülve. Nehéz lesz még nekik a boeskor, mikor a szorosokon vissza szoritjuk. Csak hadd törüljék ki szemükből az álmot az oláh határon elszundikált katonáink.

Addig azonban ez alávaló orvtámadás következtében nekünk is jut feladat. A határszéli lakosság menekültjeit nekünk kell keblünkre fogadnunk, akik távol a haterektől nyugodt biztosságban élünk. — Hajlékot adni nekik, ahol meghuzhatják magukat, élelmet, hogy ne éhezzenek addig se, míg újra haza térhetnek; míg a betörőket véres homlokkal vissza nem üzzük, az ő rumony hazájukba, rabló fészkeikbe. Avagy míg bele nem haraptatjuk őket a fűbe, ami gyönyörű Erdélyünk selymes fűvébe, amit úgy megkivántak. Míg a poklokra nem üzzük, ahová kívánjuk és ahová valók.

A menekültekről gondoskodni első sorban minden bizonynyal

az állam feladata. S ez meg is fog történni, de a társadalom segítése nélkül ez a segítség nagyon rideg és nagyon tökéletlen lenne.

Hatóságaink már megkapták az utasítást a menekültek elhelyezése és ellátása iránti gondoskodásra. Összeiratják, hol mennyit lehet a törvényhatóság területén elhelyezni s hogyan lehet élelmezni. Ami teljes vagyontalan-ság és munkaképtelenség esetében állami segítségből fog fedeztetni. Gondoskodás történik, hogy a munkabíró menekültek kereset-höz juthassanak, nehogy csupán kegyelem kenyéren kelljen élniök. De a hatóság magára hagyatva ennek a nagy körültekintést, tapintatot, emberszeretetet közvetlen érintkezést kívánó feladatnak meg nem tudna felelni.

Felhivom tehát megyénk, törvényhatóságunk lelkes, hazafias, emberbaráti munkára mindenkor készenek bizonyult közönségét, hogy legyen e gondjában is a hatóság segítségére, álljon mindenben szolgálatára, s fogadja földült otthonaikból ide menekült erdélyi véreinket ami szerencsésebb fekvésű biztos otthonainkban magyar vendégszeretettel, jó testvéri indulattal és gondoskodással. Hogy a magyar föld melegét, a magyar állam, a magyar nemzet oltalmát itt is érezzék. És belássák, hogy ahhoz hű maradni a legkétségbeesettebb helyzetekben is érdemes. S ha visszatérnek kis Magyarországra, hálával gondoljanak nagymagyarországi testvéreikre, akik szorongatásuk nehéz napjaiban annyi szeretettel ölelték őket a földönfutókat kebleikre.

Ebben a nagy hazafias munkában a nagy közönséget irányítani neki buzdítani, első sorban a helyi hadsegélyző bizottságok feladata legyen, mint minden hasonló mozgalom bevált szervezete.

Felhivom és felkérem tehát ezuttal is őket, hogy a hatósággal karöltve, mindent elkövessenek, hogy menekültjeink födelet, kenyeret, s munkát kapjanak; s a közönséget neki buzdítsák s hazafias, emberbaráti tettekre való készségét mindvégig ébren tartásák. S bizalmat öntve beléjük a

biztos győzelem s egy szebb boldogabb jövő iránt, még a menekülteknek is könnyűvé tegyék az áldozatok és szenvedések elviselését.

Istenben bizva, s magunkat és egymást el nem hagyva a jövőben egy boldogabb békében is bizva bizhatunk.

Kelt Ipolytság, 1916. szeptember 1.

Ivánka István
főispán.

A közigazgatási bizottság ülése.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága e hó 6-án draskóci és jordánföldi Ivánka István főispán elnöklése mellett rendes havi ülését tartotta meg.

A főispán az ülést következő mélyhatású beszéddel nyitotta meg:

Tekintetes Közigazgatási Bizottság!

Fölocsudva végre az első kábulatból, mely lelkeinket az alávaló, alattomos román rabló-betörés hírére megszállotta, nagy nehezen helyreállt lelki egyensullal üdvözlöm szívesen a bizottság megjelent tisztelt tagjait, azon reményben, hogy érthető megdöbbenésünk, igazolt fölháborodásunk, s mélységes hazafiúi haragunk dacára, honpolgári kötelességünket e bizottságban is férfias nyugalommal s nem esőkkent kötelességtudással fogjuk teljesíteni.

Nem e bizottság feladata a világháború eseményeit, bár a mi legsajátabb harcaink és küzdelmeink legyenek is azok, e helyütt tárgyalni.

De meg nem állom, hogy mikor e vérlázító betörés, e hallatlan nemzetközi perfidia, ez elképzelhetlen, érthetetlen becsapás sikerének lesújtó hatása után mi, mint e megye atyjai először vagyunk így együtt, a történetek felett megbotránkozásunknak, elkeseredésünknek, de elzántságunknak is kifejezést ne adjak.

Nem azért, hogy a szájamba vett kőből tüzet okádjak az ellenségre, nem, hogy kézzel lábbal kritizáljak, mikor esolekedni kellene avagy már is bűnbak-vadászatban leljem kedvemet, mikor az oláh medve még leterítetlen, nem azért, de, hogy e helyről is felajánljam készségemet, s hiszem, tudom mindnyájunk készségét a haza védelmére. Ha kell személyünk szerint is. „Életünket és vérünket a mi féltve féltett Erdélyünkért.

„Vitam et sanguinem“ a mi koronás kisdudánkért, melyet az anya Magyarországnak annyi szeretettel tart már ezredéves erős karjain.

Hiszem, tudom, hogy egy sínes közöt-

tünk, aki, amint a haza, a király, a legfőbb hadur szükségét látná, hogy minket is hadba szállítson, állásra és korra való tekintet nélkül ne sorakoznék a zászló alá, ne ragadná kezébe a neki kiosztott fegyvert s a harevonalba a neki kijelölt helyre ne menne, oda ne állana, ahol a rést testével, avagy hullájával neki kell kitöltenie.

Addig azonban míg a sor erre kerül, nekünk itt a helyünk. Itt is a hazát szolgáljuk, mikor a vármegye közigazgatásának intézésében mindenek dacára teljes nyugalommal és odaadással fáradsunk.

S mikor ez alkalommal még az ide me nekült szerenesétlen erdélyi testvéreinket a vármegye nevében szíves látásunkról és oltalmunkról biztosítom, a közigazgatási bizottság ülését ezennel megnyitom.

Az elnöki megnyitó után az alispán és a szakreferensek adták elő jelentéseiket, melyeket a bizottság, miután különösebb intézkedést nem igényeltek, egyhangulag tudomásul vett.

A teljes ülés után az albizottságok közül a gyámügyi főlebbviteli küldöttség és az adófelszámolási bizottság intézett el hatáskörébe utalt ügyeket.

TOLLHEGGYEL.

Menekültek.

Egy szedett vedett fardat vonat érkezett ide, rajta ládák kosarak és mindenféle holmi között sápadt és bus emberek kuporogtak. Az álmos, lemondó, szomorú és ijedt férfi, leány, asszony és gyerek szemek halványak voltak és kéklők mint az őszi virágok és könnyel teltek meg, mikor a sok embert meglátták, kik tele kézzel vártak rájuk. Sirtak, mert tudták, hogy megvizsgáltatnak. Sirtak és szorongatták azt, amit magukkal hoztak, a ruhákat, ágyneműket, az anyák gyermekeiket s az egyik egy vasalót, semmi más, csak egy vasalót, amit hirtelen menekülés közben felkapott s utközben nézett-nézett s szorongatott úgy, mintha az egész otthonát szoritáná a kebléhez. Mosolyogni lehetne rajta, ha nem volna olyan igaz, annyira az élet, ha nem lenne oly keserű.

Ezeknek a szavaiból könnyeiből és sóhajaiból szedtem össze ezeket a sorokat . . .

. . . Azon az éjjelen felbugott a kürt és trombiták rikoltottak, aztán lámpák és gyertyák gyultak fel s arany fényük emberi árnyak kékjére s arcok sápadtságára hullott és olyan szomorú szemekre, amilyenekről Dante írt. Mindenütt futni kezdtek, apró és nagy, ifjú és öreg emberiárnyak itt-ott, akiknek nem volt ideje már a ruhát is magukra kapni, a sötétben is átférlők. Futottak mind-mind előre, mert hátul, honnan az éjszakai tolvaj jött, már csillogott a tűz a hegyek sötétjében. A szaladás zaja, a rohanás robaja s a sírás zenéje úgy vegyült össze, úgy szólt mint az erdőzugas vihar idején s mint féltő madár szállt fel belőle itt is ott is egy-egy sóhajlás. S egy vonat sipolt folyton s oly panaszosan, mintha érezné az emberiség nyomorúságát. Odarohantak, arra kapaszkodtak fel, mint vízbehullt hangyaboly, a vonat még egyet rikoltott, s az is futni kezdett onnan neki a sötétnek. Volt aki még egyszer visszanézett, volt, aki nem tudott visszanézni, csak lehullott valamire s oly furcsán nyöszörgött, hogy a síró gyerekek elhallgattak és rábámultak.

Már reggel lett és újra este s a vonat egyre futott velük tovább-tovább. Ők csak ültek s hallgattak oly furcsa hallgatással, mint amilyen a börtönök mélyén a rabok hallgatnak. Észre sem vették, hogy elmaradtak már a hegyek is s nagy, szép síkságokra értek, melyen annyi a napfény mint nálunk sosem. Később egy kanyargós, ezüst vízhez jutottak, valaki halkán mondta: a Tisza — s meg sem mozdították a fejüket, pedig mennyire vágytak azelőtt utána. Csak egy kis gyerek mosolygott, a nagy vizre s azt mondta: Nini! — de az anyja elhuzta, mintha fájna neki a gyerek mosolya, mint kopott szegényes ruhakon egy finom, drága ékszer régi szép napok egyetlen emléke.

Csak Budapest közelében engedett kicsit a bánatuk

Itt megtisztították a gyerekek piszkos, sápadt arcát, letörölték a szemeküket s finom reménykedéssel tekintettek kifelé, ahonnan eléjük szivárványlott a magyar főváros — de senki sem várta őket. Először hinni sem akarták, mert ajkukon volt már a szó:

— Itt vagyunk, messziről jöttünk, nem jöttünk, futottunk, mind magyarok és mind hajléktalanok, szomorúak és betegek s oly bizalommal jöttünk ide annyi könnyel, amit itt akartunk elsírni, hogy vigasztal-hassatok.

De nem mondtak semmit csak sóhajtottak s leültek a kövekre, melyek hidegek voltak, mint az ősz, a gyerekeket oda vonták az öltükbe s haza gondoltak; arra, hogy hogyan csodálkozhattak otthon a muskátlik, mikor reggel látták, hogy senki sincs, aki megönmözzé őket, aki megcirogassa.

Milyen szép az ősz, a levelek még zöldek s csak itt-ott van köztük egy-egy sárga, mintha félne, mintha nem merne mutatkozni s halkán azt mondaná: Bocsnát, hogy itt vagyok. Gyérünk nézzük a fák sárga hervadását, a levelek aranya válását, mint ha egy mesebeli tündér érintené varázs vesszejével. Oly szép ez, oly gyönyörű s a tenger, a tó, az ég, a hold a csillag, a virág, a hó, a mosoly a dal, a szeretet, mennyi szépség van a világon, s mért sirtak ezek az emberek s mért kell futniok onnan, ahol oly jó volt összebujni s kibámulni, az életre a rózsára s a téli hó fehér lepkéire, s mért törnek ránk vad, idegen emberek s mért akarják elvenni Brassót-Nagyszébet, Kolozsvárt, mely, mint egy íróember írja, olyan mint a beprésett virág az imádságos könyvben, olyan nekünk. S mért bántanak minket annyian, akik sosem bántottunk senkit. Mért vagyunk oly egyedül a világon, pedig mennyien tudnának szeretni ha a szívünkbe látnának, ha megérténe.

Magyarok, — olyan ez a szó, mint egy virág neve amit úgy hívnak árvácska.

Kedves finom szép virág, de olyan elhagyott s mindnek olyan szomorú még a mosolygása is.

Ide jegyzek, egy kis képet, kissé benne van a jövő s a vigasztalás —. Egy kis leányról szól s egy kis fiúról, akik menekültek s ide jöttek. A leánynak tele van a szeme könnyel, az édes anyja mesélte el, hogy miért. A menekülés előtti napokban volt a kis leány születés napja s egy babát kapott ajándékba. Nem volt az egész városba szebb baba, szöke volt és finom, a szeme nefejejsből, az arca rózsaszín, mint egy herceg kisasszonyé s már oly régen vágott rá. Egész nap fésülte csokolgatta s este maga mellé fektette. Éjjel menekülni kellett s a nefejejs szemű baba — Istenem — ott maradt, ott az ágyban egyedül. Most azt siratja

Feri kis fiu ránéz s azt mondja:

— Ne sírj Mariska, én elmegyek érte.

A kis leány félénken rá néz

— Elhozod?

— Én elhozom, mondja a fiu, elkergetem a csunyaikat s elhozom a babádat.

És az édesanyja hozzá teszi:

— Addig irhatsz neki levelet.

S a kis leány megírja neki a levelet:

— Kedves Baba! Vigyázz magadra és jól viseld magad és ne félj a csunya oláh katonáktól, ha jó lesz nem bántanak. Tudod hogy én szeretlek, csak várj szépen és ne félj, a Feri megígérte, hogy elkergeti őket s akkor nem sokára visszajövök és újra jó lesz. . . .

S Feri, aki lehet vagy hat éves, helyeslőleg bólint a fejével.

Rp.

Országos gabonarekvirálás.

Néhány héttel ezelőtt megjelent a kormány egy rendelete, amely arra kötelezte a termelőket, hogy birtokuk vagy bérletük nagysága szerint bizonyos időn belül bejelentésük illetve felajánlják gabonakészleteiket. Ez a rendelet tulajdonképpen a rekvirálás előkészítése volt és azoknak az álláspontját igazolta, akik kezdettől fog az követelték, hogy a kormány az idén ne engedje meg a szabadvásárlást, hanem tegye rá kezét az egész termésre és maga gondoskodjék a lakosság egyenletes és egyenlő gabona- és lisztellátásáról. Az azóta bekövetkezett események megerősítették ezt a felfogás és nyilvánvalóvá tették, hogy az idén igen lelkiismeretes beosztásra lesz szükség és hogy ezt

másképp nem lehet elérni, csak úgy, ha az egész termés fölött a közhatalom rendelkezik. Arról értesülünk, hogy ez a felfogás a kormánynál végleg győzelmeskedett és a legközelebbi napokban megjelenik egy kormányrendelet, amely ki fogja mondani az ország egész gabonatermésének lefoglalását, illetve rekvirálását. Amíg eddig csak felajánlásra voltak kötelezve a termelők, addig most már minden készlet felett a kormány a maga közegei útján szabadon fog rendelkezni és bárholonnan, bárkitől, bármilyen nagy mennyiségű gabonát közcélokra lefoglalhat, illetve azonnal átvehet. Természetesen érintetlenül maradnak azok a rendelkezések, amelyek a termelők, saját házi és gazdasági szükségleteinek ellátását biztosították.

A hétről.

szeptember 1

Erdélyi menekültek Hontban.

Az Erdélybe orvul betört oláh csordák elől menekült erdélyiek egy csoportja a belügyminiszter távirati intézkedésére vármegyénkben nyert elhelyezést és pedig egyelőre Ipolyságon és Korponán.

Elhelyezésükre és ellátásuk biztosítására az előjárásból és a helyi társadalomból egy szűkebb bizottság létesült, élén Fodor Vilmos dr. főszolgabíróval, ki helyes gyakorlati érzékkel és lelkes odaadással tette lehetővé, hogy a társadalom nemes szívé támogatásával a tűzhelyüktől elszakadt erdélyi véreink öt napi keserű, s örök emlékeztető kálváriajárás után nálunk új meleg otthonra találjanak.

E hó 2-án délben egy órakor érkezett egyenest Brassóból a máv mozdonyával a brassói helyi érdekű vasut apró kocsiából összeállított vonat, melyet Scholtz Károly üzletvezető főmérnök vezetett, ki Brassóból Ipolyságig a vonat mozdonyán, a gépész oldalán tette meg fáradságos útját.

Az érkező vonatot már készen várta a nagyrészt a Vörös Kereszt önkéntes ápolónőiből alakult hölgybizottság, élén Fodor Vilmos drné főszolgabírónéval, készen tartva a menekültek első éhcsillapítására szolgáló étel és italneműeket. A hölgybizottság sorában voltak Draskóczy Jenőné és Margit, Schiller Irma, Zmeskall Györgyné, Szabados Zsigmondné, Tölgyessy Ferencné drné, Huber Emmi, Kinszky Józsefné, Adler Sándorné, Halász Sándorné, özv. Komáromi Ferencné, Mühlstein Gáborné, Hercz Adolfné, Eichenvald Laura, Váradi Jakabné drné és mások.

Megkapó látvány volt, mikor a vonatból kiözönlött mintegy negyven főnyi gyereksejreget a hölgyek kávéval, kaláccsal, gyümölcs-csel és sok nyálkassággal elhalmozták, míg a férfiak közt teát és szivart osztottak szét. A mintegy másfélszáz főnyi, Sepsiszentgyörgy, Bácsfalva és Hosszúfaluból menekült, nagyrészt vasutasok és hozzátartozóiból álló tömeget nagy közönség kísérte a Wolner-szállóba, ahol terített asztal várta. Őt napi uti fáradsalom után új otthonukban ez volt az első családiás jellegű meleg étkezésük.

Ezután a menekültek nagy hatósági gondossággal előkészített elhelyezése következett a magánosok által önként felajánlott lakásokban, s a vasutól egész napon szállították a menekültek szegényes, hiányos motyóit, mit nagy fejvesztettség közben össze tudtak kapkodni. Akadt közte baromfi és sertés is.

Este fél kilenckor érkezett meg a menekültek második vonata. Az utazásban eltörődött menekülöket, különösen a nőket és gyermekeket kávéval és teával látták el. Saját kívánságukra az éjszakát a vasuti kocsi-ka tárták, meleg reggeli után azok egy részét, körülbelül 138 egyént Korponára továbbítottak.

Ipolyságon néhány híján 200 menekült nyert ideiglenes új otthont. Ellátásuk hatóságilag van szervezve, különösen a teljesen

elláttatlanok megélhetésének biztosítása. A belügyminiszter ugyan utalványozott egyelőre 50000 korona segédelmet, de ez korántsem elegendő.

Fodor Vilmos dr. főszolgabíró lelkes hangú felhívást intézett Ipolyság és járása közönségéhez, hogy ők, kik a háboru megpróbáltatásait nem ismerik, kiket a mindenható megóvott eddig a háboru által előidézett nyomoruságtól, testi és lelki szenvedéstől, emberbaráti és hazafias kötelességeiket menekült véreink támogatása körül atyafiságos szeretettel teljesítsék.

A felhívás bizonyára nem fog célt tévesztetni. Meg fog mozdulni meggyeszerzte az ember szeret, s menekült véreink fájdalmas népvándorlása kiváltja mindenkiben a hazafias érzést, és telhetőleg adakozni fog.

Szükség van pénzre, ruhára, élelmiszerre berendezési tárgyakra, házi eszközökre és a gyermekeknek, kik az ipolysági óvóba és elemi iskolába fognak járni, tankönyvekre megymásra.

A szeretet adományokat a főszolgabírói hivatal veszi át naponta d. e. 10 és 11 óra közt, azokat nyilvántartja és eljuttatja oda, ahol arra valóban szükség van.

A már eddig befolyt és ezután beérkező mindennemű szeretet adományokat feltüntető nyilvános kimutatásokat a *Honti Lapok* ezután hétről-hétre közölni fogja.

— **A főegyházmege köréből.** A főegyházmegei hatóság *Skadra* János garamkövesdi plebánost a nagymarosi kerület tanfelügyelő-alesperesévé nevezte ki.

— A főegyházmegei hatóság az ipolysági közkórházban kórházi lelkészi állást szervezett, melyre *Bar-tus* Lajos fővárosi hitoktatót nevezte ki. A mindenkori kórházi lelkész fogja az ipolysági állami főgimnáziumban a külön hittanári állás szervezéséig a rk hittant is tanítani.

— **A főgimnázium új tanéve.** Az ipolysági állami főgimnáziumban a javító pótló és felvételi vizsgálatok a közoktatási miniszterium legutóbbi 11545 sz. rendelete szerint szept. 27-én lesznek, a beiratások pedig 28., 29. és 30 napja in délelőtt 8 órá-tól 12-ig. Október 1-én lesz az érkező is-tentéslelet s az iskolaév megnyitása, októ-ber 2-án veszi kezdetét a rendes tanítás. Tandíjmentességért az igazgatóhoz, segélyekért a segítőegyesülethez bélyegtelen kérvénnyel a beiratások idején lehet folya-modni.

— **A pénzügyigazgatás köréből.** A pénzügyminiszter *Kocsák* Béla ipolysági pénzügyi segédtitkár állomás helyén való meghagyása mellett pénzügyi titkárrá nevezte ki. *Kocsák* Béla a háboru kitörésekor mint tartalékos honvéd hadnagy vonult be, az orosz harctéren az ellenséggel szemben tanusított bátor és vitéz magatartásáért a király a Signum-laudisszal tüntette ki és főhadnaggyá nevezte ki. Jelenleg vármegyénk gazdasági munkabizottságához be-osztva teljesít katonai szolgálatot.

— **Évkezdés a polgári leányiskolában.** Az ipolysági állami polgári leányiskolában a felvételi-, javító- és különbözeti vizsgálatok szeptember 27-én délután 2 órá-tól lesznek. A beiratások szeptember 28., 29. és 30-án történnek délelőtt 8 órá-tól 12-ig. Október 1-én reggel 8 órakor lesz az érkező isentiszelet, utána az iskolai év megnyitása. A rendes tanítások október 2-án kezdődnek.

— **Egy hős főhadnagy hadiélmenyei.** Egy vérbeli hős haditetteihez méltó élménye-keket közölnék velünk *Ivánka* Géza dr. felső-szemerédi fölbirtokosról, ki jelenleg az 5-ik Ra-detzky huszárezred főhadnagya. Bátyjával, a hős halált halt ifj. *Ivánka* Lászlóval mint zász-lós mindjárt a háboru első napján vonult be ezredéhez. Az orosz harctérre ment, hol csakhamar átesett a tűzkeresztségen és egy sikerült roham alkalmával szakasza élén az ellenséggel szemben tanusított bátor és vi-téz magatartásáért az ezüst vitézségi érem-

mel tüntették ki, s a király soronkívül had-nagygyá nevezte ki. Ugyancsak soronkívül lett főhadnagy, s huszárezrede gépfegyver osztagával a 13-ik honvédegyalozredhez osztagolták be. A júniusi nagy orosz offenziva alkalmával az olikai áttörésnél a tulerőben levő oroszok körülkerítették, de hősi elszánt-sággal gépfegyverosztagával áttört az orosz gyűtűn, és gépfegyvereit is megmentve sike-rült egy moesáron keresztül áthatolva a fog-ság elől megmenekülnie. Ezentul mint osztag-parancsnok számos ütközetben vett részt, s mindaz, amit osztagával végigcsinált, egy-egy elragadó epizódja a magyar katonák hősi küzdelmeinek, melyek legszebbje itt kö-vetkezik. Zaturcinnál augusztus hó 28-án az oroszok körülkerítették és vele együtt az egész hadosztályt elfogták. Az őt őrző orosz csapatoknak egy német granát által okozott megdöbbenését villámgyors elhatározással felhasználva, felszölyította huszárait a mene-külésre. Hatan-nyolcan követték, kiknek élén az oroszok legnagyobb fegyver és ágyu-záró tüze dacára neki vágott egy több kilométer széles mocsárnak, s bár ez alkalommal tü-dő-övést kapott, megmaradt pár hü huszá-rjának segítségével mégis sikerült neki a moc-sáron át a német tűzér állásokhoz vergőd-nie s az orosz fogságba jutást elkerülnie. Nagy vérzése folytán lefekethető nem volt, miért is tűzér lovon ülve ment a német la-zaretbe, hol egy ügyes porosz törzsorvos operálta és rögtön Cowelbe, onnét Gődingbe szállította. Hatodnapra már Budapesten volt a Szent János szanatóriumban. Sebe, bár a golyó a hátgerinc mellett ment be és a hó-naalján jött ki és karját is megsértette, gyor-san gyógyult, s a daliás hős főhadnagy ma már Pöstyén fürdő érdekes vendége.

— **A tanügy köréből.** *Jankovich* Béla dr. vallás és közoktatásiügyi m. kir. miniszter *Cziger* József szénavári rk. elemi iskolai tanítót a III. fizetési fo-kozat 3-ik, — *Okolicsányi* Erzsike ipolysági rk. elemi iskolai tanítónót a II. fizetési osztály 3-ik fokozatába nevezte ki és részükre a megfelelő államsegítségét folyósította.

— A főegyházmegei hatóság *Vinkovics* László ipolysági rk. elemi iskolai tanító választását megerő-sítette.

— **Törvényesítés királyi kegyelemmel.** A király legfelsőbb elhatározásával a vár-megyénk árvaszékének illetősége alá tartozó *Semetke* Lajos József ipolyhidvégi illetőségű gyermeket, mint a hazáért hősi halált halt *Faragó* Lajos dr. aranyosmaróti volt ügy-védőtől származottat legkegyelmesebben tör-vényesítette. Ez a maga nemében eddig páratlan eset az első az egész országban.

— **Az idei iskolaszegén.** A rendkívüli viszonyokra való tekintettel sok szülőnek fog gondot okozni, hogy iskolás gyermekeinek a szükséges tankönyveket és iskola szereket hol szerezze be jutányosan. Az összes könyvek u. m.: Gimnázium, polgári, róm. kat. és izr. elemi iskolai tankönyvek új és használt álla-potban *Neumann* Jakab könyvkereskedőnél Ipolyságon szerezhetők be.

Öreg polgári leányiskolai és gimnáziumi könyveket magas áron veszek, valamint megfelelő osztályuakra kicserélem.

— **Szeretetadomány.** *Fodor* Vilmos dr. ipolysági főszolgabíró a közkórházi betegek ez idei karácsony-fájára 20 koronát adományozott, melyet ez uton is hálásan köszön a közkórház igazgatósága.

— **Földbirtokosainak** figyelmébe ajánl-juk a közeledő őszi buzavetés alkalmával dr. Keleti és Murányi újpesti cégnek mai *Corbin* hirdetését, annyival is inkább, mert a réz-gálic buza csávázáshoz lényegesen drágább és alig kapható.

— **Halálra gázolt gyermek.** *Molnár* György bernecei lakos lucernát szállított haza. Mikor az udvarba befordult, a szekér tetejé-ről nem látta, hogy másfél éves unokája, *Petrusz* Péter a szekér elé szalad. A kerekek átgázoltak a szerencsétlen gyermekén és csak a véres roncsait találták meg. A vizsgálat szer-int gondatlanság a nagyapát nem terheli.

Eljegyzés. *Csellár* Kornél honfűzesgyarmati, segéd jegyző eljegyezte *Bukovics* Erzsikét Selmecebányán

— **A korpa forgalma.** Somogyi Béla cs és kir kamarás alispán következő rendeletet bocsátotta ki.

1. Az őrlési tanusítványok alapján megőrölt gabona korpáját a malom az őrlőtő fél kivánságára kiadni köteles. 2. Ezenkívül meglévő korpa készletét a ma-lom a korpaközpontnak 14 naponként bejelenteni köteles. Ezen korpakészletek csakis a korpaközpont útján hozhatók forgalomba. A malomnak ezen kész-letekből joga van vissza tartani annyit, amennyi fu-varozás céljából tartott állatainak s a vállalattal közvetlen kapcsolatban lévő gazdaságában tartott álla-taiknak takarmányozására szükséges de ez utóbbi ci-men nem többet, mint a mi a saját termésű gabona mennyiségének megfelel. 3. A korpa maximális ára 20 korona, a korpaközpont jutaléka 50 fillér méter-mázsánként. A rendelet megszegői kihágást követ-nek el

— **Richter dr. Horgony-Linimentje.** Cap-sici compos. Helyettesíti a Horgony-Pain-expellert, egy többszörösen bevált házi-, szer, mely mint *fájdalomcsillapító bedörzsölés* köszvény, csusz, meghülés, bénulás, csipő-fájás (Ischias), derék fájás, stbnél ezersze-resen bevált. A *Horgony-Liniment* nagy elterjedése a legjobb bizonyítéka a szer kiválóságának, mely egy háznál se hiá-nyozzon. Különösen olyanoknak ajánlható kik sokat a szabadban tartózkodnak, gya-kori időváltozásnak és azért meghülésnek vannak kitéve, pl. katonák, gazdák, erde-szek, vadászok, földmivesek, halászok, bá-nyászok, tengeren utazók, kivándorlók stb. ugyszintén turistáknak ferasztóbb menete-lés előtt és után és különösen az összes utazóknak, mivel gyors és biztos segítsé-get hoz. A *harcosoknak a harctéren a Hor-gony-Liniment nélkülözhetetlen* (nagyon ké-nyelmes, mint tábori levélnek küldeni.)

Kapható a gyógyszerárakban vagy közvetlenül Dr. Richter az „Arany oroszlanhoz” címzett gyógyszerárában, Prag, I., Elisabethstrasse 5. — Naponkénti szét-küldés.

Nagyszerűen bevált a harctéren küzdőknel és általában mindenkinél mint legjobb

fájdalomcsillapító bedörzsölés

meghülés, rheuma, köszvény, influenza, torok-, mell- és hátfájás stb. eseteiben

Dr. Richter-féle

Horgony-Liniment. csapási compos.

Horgony-Pain-Expeller pótléka.

Üvegje K —80, 140, 2—.

Kapható gyógyszerárakban vagy közvetlenül az „Arany oroszlanhoz” címzett Dr. Richter-féle gyógyszerárában, Prága I., Elisabethstr. 5. Naponkénti szétküldés.

Egy gyakorlatilag képzett
majoros gazda állás
betölthető 1916. október 1-én
Fischer Károly ur gazdasá-gában Ipolynyéken.

Fedák
cipőkrém

1 ÜVEGTÉGELY
A LEGNAGYOBB
HÁZTARTÁSBAN
EGY
HÓNAPRA
ELEGENDŐ.
ÁRA
1 KORONA

CSALÁDI
Fedák
cipőkrém

EGY HÓNAPRA ELEGENDŐ

Férfiak!

Kivétel nélkül
minden
fajta tetűt telje-
sen kipusztít a

Szanitéc kenőcs

Nem piszkít,
szaga kellemes

Kapható 1 koronáért minden
gyógyszertárban, drogériában.
Ahol nem volna kapható, oda 3 csomagot
utánvétellel küld: Auber gyógytár, Mohács.

Bármily mennyiségű
szénát veszünk.

Ajánlatokat kér, ügynököket
díjaz.

Katonai szénvásárló bizottság

2-2 Aranyosmarót.

A Deák-utcában egy 2 ut-
cai, 1 udvari szoba, 1 konyha,
2 kamra, pince és mellékhe-
lyiségekből álló lakás magá-
nyos udvarral és kerttel ok-
tóber 1-től kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad
Knöpfler Jakab Ipolyságon.

NYOMATOTT NEUMANN JAKAB GYORSSAJTOJAN IPOLYSAGON.

Hordókat.

petroleumos, olajos, kátrányos, sziruposat, szeszeset a leg-
magasabb áron

minden mennyiségben készfizetés mellett
veszünk úgy helyben, mint bármely vidéki vasut vagy ha-
jóállomáshoz szállítva.

Hordóügynökök kerestetnek!!

Weisz Lipót és Társa

olaj, gépszir, kocsikenőcs nagykereskedők
BUDAPEST, IX., HENTES-UTCA 17.

Interurban Telefon: József 14-50.

2-10.

Gyógyi viz megint kapható!

**Friss töltés kapható minden pénteken
a forrásnál a depotban és minden nap
Királyfián a kastélyban.**

9-13

Ajándunk azonnali szállításra a legjutányosabb napiárak mellett:

Gép-, henger- és autóolajat gépsziradékot, kocsikenőcsöt

és mindenféle gazdasági gépekhez szükséges kenőolajakat
szavatolt jó minőségben.

WEISZ LIPÓT ÉS TÁRSA

disznózsir- szalonna- és olajnagykereskedők

Budapest, IX., Hentes u. 17. Sürgénycim: WEISSEFETT Budapest.

Interurban telefon: József 14-50.

9 10

ŐSZI VETÉSHEZ

Corbin magesárvázószer változatlan ára-
kon kapható. **Corbin** megóvja a vető-
magot varjak és egyéb madarak kártevő-
sétől, üszögtől, rothadástól, férgekétől. Egy-
szerű használati utasítás. Ezerszeresen ki-
próbálva, kitűnő bizonyítványok. — Olesó.

Dr. Keleti és Murányi vegyészeti gyára Újpesten.

Rendeléseket és kérdézősködések idejekorán kérünk.

Gimnáziumi, Polgári leányiskolai, Róm. kat.
elemi, valamint Izr. elemi iskolai tankönyvek

Neumann Jakabnál Ipolyság
kaphatók.

Füzetek, rajzszerék, táskák, tolltartók, körzők,
vonalzók és az összes iskolai szerek a legjutá-
nyosabban ugyanott szerezhetők be.

Tankönyvek erősen, gondosan és olcsón
kötetnek.